

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bunevestiri

Eu, Domnul Dumnezeuul tău, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Mă așez cu praznic sfânt în mijlocul tău, Ierusalime al venirii Mele la sfârșit de timp. Bunevestirea venirii Mele, aceasta înseamnă cuvântul cu care Eu Mă scriu pe pământ sprijinindu-Mă cu tine, poporul Meu. Mă binevestesc cu venirea Mea de la margini la margini, dar greu îți mai este omului să înțeleagă ce este și cum este Dumnezeu, și greu îți vine și creștinului să priceapă de ajuns petrecerea Mea pe pământ cu omul și petrecerea omului cu Mine pe pământ. Iată vremea acestei Scripturi, și ea nu este înțeleasă pe pământ, iar Eu, Domnul, rostesc și iar rostesc cuvântul bunevestiri, ca nimeni să nu poată spune că pe neștire voi arăta adevărul cuvântului acesta. Amin.

Mai înainte de prima Mea venire pe pământ ca să lucrez în mijlocul oamenilor și să-i ajut spre Dumnezeu, am fost vestit prin slugile Mele și prin prooroci cincii mii de ani și mai bine. Acum Mă vestesc Eu Însumi strigând de cincizeci de ani și mai bine, doar, doar Mă va auzi omul ca să-Mi deschidă și să Mă creadă cine sunt și să-Mi ajute lucrului Meu de bunăvestire, că Mă vestesc cu împărăția cerurilor pe pământ și curăț pământul din loc în loc cu Duhul Sfânt și cu foc, dar nu găsește locaș Duhul Sfânt, că omul nu-L dorește, ci găsește loc focul, căci focul este iubit de om și cu trupul și cu duhul. Duhul Sfânt însă este Cel ce judecă peste tot, și unde El nu-și găsește sălaş, lasă în urma Lui judecata cu focul care curăță fărădelegea de pe pământ, căci scris este despre Mine prin gura lui Ioan Botezătorul: *«Domnul va boteza cu Duh Sfânt și cu foc»*. Amin.

Te binevestesc, poporul Meu, că Eu sunt Dumnezeuul tău, și iată, Mi-am trezit străjerii și i-am întărit în porți ca să intru la tine cu praznic de bunăvestire și să Mă mângâi prin vorbirea Mea cu tine, că Eu numai cu cuvântul Mă mângâi. Dacă Eu Mă numesc Cuvântul, nu pot să Mă mângâi decât cu ceea ce sunt Eu. Numai cu cuvântul dintre Mine și tine, dintre tine și Mine, numai așa Mă mângâi. Îți dau mereu această mângâiere, ca să te înveți cu ea și ca să înveți s-o lucrezi între tine și Mine, între frate și frate, că Eu am spus ucenicilor Mei că nu-i voi lăsa orfani, ci le voi da pe Duhul Sfânt Mângâietorul ca să fie cu ei în veac. Amin.

O, poporul Meu, să nu stai fără mângâiere. Eu numai cu cuvântul Mă mângâi. Când vin în mijlocul tău și cuvintez peste tine, Mă mângâi, și voiesc să crească duhul mângâierii și voiesc să înveți bine și să iubești mult duhul mângâierii, că fără el omul este om și nu este copil născut din Dumnezeu. Prin tot cuvântul Meu cu care vin și te mângâi Eu te învăț să fii ca Mine și nu ca omul, căci omul este învățat ca pe pământ și nu ca în cer. Te rog mereu să-ți amintești, poporul Meu, că tu trebuie să faci raiul pe pământ, și cu duh mângâietor să lucrezi ziua și noaptea această lucrare, și s-o păzești să fie, că de șapte mii de ani așteaptă omul această minune iarăși pe pământ.

O, nu e bine să cadă din rai omul. Nu e bine să iasă din rai omul, căci Adam a căzut, și a trăit apoi ca pe pământ, nu ca în rai. Această lucrare însă se face numai cu o unealtă, cu Duhul Sfânt Mângâietorul, poporul Meu. Nu se face singur raiul odihnei Mele cu omul și a omului cu Mine. La început i-am făcut Eu omului tot ce avea să-i hrănească fericirea, dar acum nu va mai fi așa. Acum lucrez cu omul, și nu pot lucra nimic fără om, iar omul trebuie să fie templu al Duhului Sfânt Mângâietorul, și aceasta să lucreze el. Amin.

«Împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip vădit», Eu așa am spus. Nu e om pe pământ care nu ar veni dacă ar vedea cu ochii lui împărăția lui Dumnezeu pe pământ, îngrămădindu-se să apuce loc în ea fără să știe bietul de el pentru cine este ea, căci ea este a celor ce o lucrează ca să

fie ea apoi. Iată, de aceea am spus Eu că împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru, copii ai nașterii de sus.

O, fiilor, să fie înăuntrul vostru împărăția Mea, și lucrați totul ca Dumnezeu, căci trâmbița Mea v-a învățat pe voi să lucrați cu călăuză, uitându-vă după cei mai cerești între voi și urmându-le iubirea lor cerească din care Eu Mă hrănesc dintre voi. Voiesc să Mă hrăniți toți cu hrana cu care Eu Mă hrănesc și voiesc să Mă binevestiți peste pământ cu împărăția cuvântului Meu între voi. Cuvântul Meu este împărat peste voi când voi îl împliniți întru totul, fiilor, iar voi atunci sunteți fiii împărăției lui între voi. Eu am venit acum două mii de ani să arunc foc pe pământ, și iată, așa am lucrat și la sfârșit, și voiesc să stați în baia acestei iubiri de Duh Sfânt și să se încălzească cerul și pământul la flacăra Mea dintre voi. Un picuț mai avem de trudit la lucrul cel așa de greu al cărții cuvântului Meu cel de cincizeci de ani pe pământ acum, și vom da în părți acest foc care a ars din Dumnezeu în mijlocul Israelului Meu cel nou la sfârșit de timp în mijlocul neamului român, din care Eu, Domnul, Mi-am crescut un popor de ucenici.

O, fiilor, dulce și cerească a fost ascultarea mamei Mele Fecioara când Tatăl a trimis la ea pe arhanghelul Gavriil ca s-o vestească despre nașterea Mea din ea. Numai în focul iubirii a trăit mama Mea pe pământ, și tot așa este și în cele ce nu se văd, căci împărăția Mea și a sfinților Mei nu este în chip vădit, ci este între cei de o lucrare cu ea.

O, mamă a Mea, o fărâmiță de putere dulce dă-le celor ce trudesce la ființa cărții cuvântului Meu cel de cincizeci de ani, și dă-i poporului Meu bunăvestire, mamă. Amin, amin, amin.

– La glasul Tău, Fiule Doamne, eu mă așez și împlinesc. Fie mie după cuvântul Tău. Amin.

Lucrarea Duhului Sfânt Mângâietorul, cu care Fiul meu suflă peste pământ de cincizeci de ani sprijinește-o tu acum și pururea, popor al nașterii de sus. Ai grijă de cei vlăguiți la lucrul cel de Duh Sfânt în mijlocul tău și ajută cu tot ce poți tu mai frumos și mai dulce să ridicăm această sarcină și s-o împlinim peste pământ. Toți sfinții stau așezați la lucru pentru această bunăvestire a Fiului lui Dumnezeu, Care vine pe pământ cuvânt deasupra neamului român, iar acest neam ales trebuie trezit din somnul lui, ca să audă el apoi glasul bunevestiri, glasul Domnului pentru nașterea din nou a lumii. Stai treaz cu duhul și cu iubirea, popor al jertfei bineplăcute Domnului, și nu uita să nu te iubești pe tine, ci numai pe Dumnezeu, Care este viața ta, precum El este viața sfinților Lui. Cuvinte dulci să se nască în voi de la unul la altul, iar lucrarea păcii să întreacă tot ce lucrați voi. Smerenia inimii să facă loc în voi Duhului Domnului, căci Duhul Domnului nu rănește, nu caută ale Sale, fiilor, ci caută ale Duhului Sfânt Mângâietorul, căci așa este Domnul între cei iubiți ai Săi.

Mă doare să văd între voi răni de la cuvinte necântărite bine. La voi să fie numai cuvântul mângâierii, căci mărirea voastră este de la Domnul, dar fiți blânzi și smeriți cu inima ca și Fiul meu, căci El așa v-a învățat și așa vă învață. Amin, amin, amin.

– O, mamă învățătoare prin iubirea cea din tine! Tot așa Îmi învăț și Eu fiii. Mă uit mereu la ei și între ei și voiesc să se învețe cu Mine între ei în toate ale lor lucrate, mamă.

O, copii ai viței nou lucrate. Aveți grijă de Dumnezeu, și Dumnezeu va avea grijă de voi. Deprindeți-vă cu Duhul Domnului în gând și în faptă. Din zi în zi mai mult ridicați spre cer acest fel de viață și de iubire. Dacă vă răniți unul de la altul, Eu plâng, fiilor, plâng între voi, plâng în cel rănit. Vreau numai să Mă bucurați. Unul altuia să Mă dați și să Mă bucurați. Amin.

Rostesc binecuvântare cu putere în ea, cu putere de Duh Sfânt pentru noi puteri peste cei ce se îngrijesc de ființa cărții cuvântului Meu cel de cincizeci de ani și mai bine, ca apoi Eu să-Mi desfac slava Mea peste pământ și peste inima omului. Cinci mii de ani și mai bine am lucrat prin cei ce M-au slujit pe pământ ca să-l vestesc pe om că vin, și am venit și M-am dat omului de viață. Așa fac și acum, căci cuvântul vieții se face carte și se împarte în lung și în lat vestindu-Mă pe Mine că am binevestit împărăția Mea peste om.

Iubire multă și cerească voiesc să stea la lucru în mijlocul tău, popor al harurilor Duhului Sfânt, și din ea să-i înfrunți pe cei de sub povară, că povara venirii Mele e grea de tot și vă cer să credeți aceasta și să Mă mângâiați sub povară, fiilor.

Iată, stau în mijlocul tău cu praznic de bunăvestire, poporul Meu. Toate păsările cerului cântă lui Dumnezeu și se roagă pentru toată făptura și se așează pe pământ ca să-l binecuvinteze pe om cu binecuvântarea tainelor cerești în care ele stau și trăiesc. Cântă și tu, Ierusalime, că toate păsările cântă. Cântă, fiule, și te vei asemena păsărilor cerului. Strânge-ți și tu hrana așa cum ele își strâng de pe pământ și din văzduh, și din inimă în inimă să poți să dai Domnului tău slavă, din crenguță în crenguță, din mlădiță în mlădiță, ca să fii ascultător în viță și să crești din ea și ca ea, poporul Meu. Împărăția Mea din mijlocul tău nu se vede bine acum, dar se va vedea bine, și multe păsări vor cânta în ea, și multe turme se vor adăpa din izvoarele ei, numai tu să poți lucra și să trăiești precum în cer pe pământ, popor al venirii Domnului la sfârșit de timp.

Pace ție, Ierusalime, și multă pace și putere din cer să ai în mijlocul tău pentru ființa cărții cuvântului Meu care se va așeza în sfeșnic curând, curând, poporul Meu. Amin, amin, amin.

25-03/07-04-2006